

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ק"ו ע"א

פרשת אמור

טקסט הזוהר

וַיְקוּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם, מֵהוּ וַיְקוּב. רַבִּי אֲבָא אָמַר, וַיְקוּב וַדַּאי, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (מלכים ב יב) וַיְקוּב חֹר בְּדִלְתּוֹ, נָקִיב מַה דִּהְוָה סְתִימָה. וְשֵׁם אָמוּ שְׁלֹמִית בֵּת דְּבָרִי, עַד כָּאֵן סְתִימָה שְׁמָא דְּאַמִּיָּה, כִּינּוּן דְּכִתְיִב וַיְקוּב, נָקִיב שְׁמָא דְּאַמִּיָּה.

תרגום לעברית

וַיְקוּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם. מַה זֶה וַיְקוּב? רַבִּי אֲבָא אָמַר, וַיְקוּב וַדַּאי, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר (מלכים ב יב) וַיְקוּב חֹר בְּדִלְתּוֹ, נָקִיב אֶת מַה שֶׁהָיָה סְתוּם. וְשֵׁם אָמוּ שְׁלֹמִית בֵּת דְּבָרִי, עַד כָּאֵן נִסְתַּר הַשֵּׁם שֶׁל אָמוּ. כִּינּוּן שֶׁכָּתוּב וַיְקוּב, נָקִיב אֶת שֵׁם אָמוּ.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֲבָא, אִי לָאוּ דְּבוּצִינָא קְדִישָׁא קְיִימָא בְּעָלְמָא, לָא אֲרִשִּׁינָא לְגַלְאָה, (מכאן וְהִלָּא) דִּהָא לָא אֲתִיָּהִיב מְלָה דָּא לְגַלְאָה אֱלָא לְחֻבְרִיָּא, דְּאִינוּן בֵּין מַחְצְדֵי חֻקְלָא (דַּאי לָאו). תִּפְּח רּוּחִיהוֹן דְּאִינוּן דְּאַתְיָין לְגַלְאָה, לְאִינוּן דְּלֹא יִדְעִי.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֲבָא, אִם לֹא שְׁהַמְנוּרָה הַקְדוּשָׁה עוֹמֵד בְּעוֹלָם, לֹא הָרִשִּׁינוּ לְגִלּוֹת, (מכאן וְהִלָּא) שְׁהָרִי לֹא נִתֵּן דְּבָר זֶה לְגִלּוֹי אֱלָא לְחֻבְרִים, שְׁהֵם בֵּין קוּצְרֵי הַשָּׂדֶה. (שֶׁאִם לָאו) תִּפְּח רּוּחָם שֶׁל אֱלֹו שְׁכָאִים לְגִלּוֹת לְאוֹתָם שֶׁלֹא יוֹדְעִים.

תא חזי, כתיב וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי, האי קרא הא אוקימנא, אבל דא בר אינתו אחרא דאבוי, בעלה דשלומית הוה. וכיון דאתא ההוא מצרעה עליה, בפלגות ליליא, תב לביתא וידע מלה, אתפרש מנה ולא אתא עליה. ונטל אינתו אחרא, ואוליד להאי, ואקרי איש הישראלי, ואחרא בן הישראלית. אי אינון אינצו הכא כחדא, מאי קא בעי הכא שמה קדישא. ואמאי קלל שמה קדישא.

תרגום לעברית

בא ראה, כתוב וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי. הפסוק הזה הרי בארנו, אבל זה בן אשה אחרת של אביו, בעלה של שלומית היה. וכיון שבא עליה אותו המצרי, בחצות הלילה, שב לביתו וידע את הדבר, נפרד ממנה ולא בא עליה. ונשא אשה אחרת והוליד את זה, ונקרא איש הישראלי, והאחר בן הישראלית. אם הם רבו כאן יחד, מה רוצה כאן השם הקדוש? ולמה קלל את השם הקדוש?

טקסט הזוהר

אלא, איש הישראלי אמר מלה מאמיה, מגו קטטה. מיד ויקוב בן האשה הישראלית. כמה דאת אמר, ויקוב חור בדתו. רזא דמלה, נטל ה' דשמה קדישא, ולייט, לאגנא על אמיה. ודא הוא נקיבא, דאיהו נקיב ופריש שמה קדישא. ולמחצדי חקלא אתמר. ורזא דמלה, (משלי ל) בן דרך אשה מנאפת וגו', זכאה חולקיהון דצדיקיא, דיידעין מלה, ומכסין לה. ועל דא אתמר, (משלי כה) ריבך ריב את רעה וסוד אחר אל תגל.

תרגום לעברית

אלא, איש הישראלי אמר הדבר מאמו מתוך קטטה. מיד - ויקב בן האשה הישראלית, כמו שנאמר ויקב חר בדתו. סוד הדבר - נטל ה' של השם הקדוש וקלל, להגן על אמו. וזוהי נקיבה, שהוא נקב ופרש את השם הקדוש, ונאמר לקוצרי השדה. וסוד

הדבר - (משלי ל) כן דרך אשה מנאפת וגו'. אשרי חלקם של הצדיקים שיודעים דבר ומכסים אותו, ועל זה נאמר (שם כה) ריבה ריב את רעה וסוד אחר אל תגל.

טקסט הזוהר

ה' בתראה, הות נוקבא דינקא בתרין סטריז, בגין כה נטלא זיינין דמלכא, ונקמת נקמהא, דכתיב הוצא את המקלל. על דא כתיב, איש אמו ואביו תיראו, דחילו דאימא אקדים לאבא. וזכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי. (ויקרא כ"ד) ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו. רבי יהודה אמר, הא אוקמוה. אבל כי יקלל אלהיו סתים. ובגין דאמר אלהיו סתם, לכה ונשא חטאו. דהא לא ידעינן מאן הוא אלהיו, מאן דחלא דיליה, אי אחד מן השרים, או חד מן ככבייא, או חד מדברי עלמא.

תרגום לעברית

ה' אחרונה היתה נקבה שיונקת בשני צדדים, משום כה נטלה את כלי זינו של המלך ונוקמת נקמותיה, שכתוב הוצא את המקלל. על זה כתוב, איש אמו ואביו תיראו, יראת האם הקדים לאב. אשרי ישראל בעולם הזה ובעולם הבא. ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו. רבי יהודה אמר, הרי פרשוה, אבל כי יקלל אלהיו סתום. ומשום שאמר אלהיו סתם, לכה ונשא חטאו. שהרי אין יודעים מי הוא אלהיו, מי היראה שלו, אם אחד מן השרים, או אחד מן הכוכבים, או אחד ממנהיגי העולם.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי, אי צדיק גמור הוא, לא יתער (ס"א מלה) חיליהון, וכיון דאתער מלה דא, חיישינן מינות אזדריקת ביה, ולא ימות (ס"א אמר רבי יוסי, אפילו צדיק גמור לא ימות) על דא, בגין דאיהו מלה סתים.

אמר רבי יוסי, אם הוא צדיק גמור, לא יעורר (דבר) את הפח שלכם, וכיון שעורר הדבר הזה, חוששים שנזרקו בו מינות, ולא ימות (אמר רבי יוסי, אפלו צדיק גמור לא ימות) על זה, משום שהוא דבר סתום.

טקסט הזהיר

רבי יהודה אמר, דאין ליה לטב בהא, דאי אמר אלהי, יכיל למטען אלהי דהנה עד השתא, דאתמשכנא אבתריה בלבאי, והשתא אהדרנא לקבלא מהימנותא עלאה. אבל אי אמר יי' אלהים, או יי', ונקיב ליה בשמא, האי לית ליה למטען בהאי, בגין דדא הוא מהימנותא דכלא, וכל את ואת (צ'ב ע'ב) דשמא קדישא דא, סלקא לשמא שלימא. (ס'א לשבחה)

תרגום לעברית

רבי יהודה אמר, דנים אותו לטוב בזה, שאם אמר אלהי, יכול לטען: אלהי שהיה עד עכשו, שנמשכתי אחריו בלבאי, ועכשו חזרתי כנגד האמונה העליונה. אבל אם אמר יי' אלהים, או יי', ונקב אותו בשמו - לזה אין לטען בזה, משום שזוהי אמונת הכל, וכל אות ואות של השם הקדוש הזה עולה לשם השלם (לשבח).

טקסט הזהיר

דבר אחר ויקוב בן האשה הישראלית את השם ויקלל. רבי יצחק אמר, ויקוב בן האשה, אמאי. אלא כמה דאוקמוה. אבל האיש הישראלי, בעלה דשלומית הוה. רבי יהודה אמר, בריה דבעלה דשלומית מאנתו אחרא הוה. אמר רבי יצחק, נצו כחדא, ואמר ליה מלה מאימיה, וכי אבוי הוה דאתקטל בשמא קדישא, כמה דאוקמוה דכתיב (שמות ב) הלהרגני אתה אומר, דהא בשמא קדישא, קטיל ליה משה, ועל דא אושיט מלה לקבליה.

דָּבָר אַחֵר וַיִּקָּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלָל - רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וַיִּקָּב בֶּן הָאִשָּׁה, לָמָּה? אֵלָּא כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ. אֲבָל הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, בַּעֲלָהּ שֶׁל שְׁלוֹמִית הָיָה. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּנוֹ שֶׁל בַּעֲלָהּ שֶׁל שְׁלוֹמִית מֵאִשָּׁה אַחֶרֶת הָיָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, רָבוּ כְּאֶחָד, וְאָמַר לוֹ דָּבָר עַל אִמּוֹ, וְכִי אָבִיו הָיָה שֶׁנִּהְרַג בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ב) הִלָּהֲרַנִּי אַתָּה אִמִּי, שָׁזָה בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ הָרַג אוֹתוֹ מִשָּׁה, וְעַל כֵּן הוֹשִׁיט דְּבוּר כְּנִגְדּוֹ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וְדָא הוּא דְכָתִיב, וַיִּקָּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיְבִיאוּ אוֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה. אֲמַאי. (ס'א' לגביה דמשה בגין דקטיל לאבוהי וכו') בְּגִין דְּמָטָא לְגַבִּיָּה דְּמֹשֶׁה, עַל דְּקָטִיל לְאַבוּהִי בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא. בְּגִין כֹּךְ וַיְבִיאוּ אוֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה. כִּיּוֹן דְּחָמָא מִשָּׁה, מִיד וַיְנִיחוּהוּ בְּמִשְׁמֶר, וְאַבָּא וּבָרָא נָפְלוּ בִידָא דְּמֹשֶׁה. (ויקרא כ"ד) אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלָל אֱלֹהֵיו וְנָשָׂא חֲטָאוֹ. רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (תהלים פא) שָׁמַע עָמִי וְאַעֲיֵדָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר, כִּיּוֹן דְּכָתִיב לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר, מֵאִי וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר.

תרגום לעברית

וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב, וַיִּקָּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיְבִיאוּ אוֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה. לָמָּה? (אל משה, ' משום שהרג את אביו וכו') מְשׁוּם שֶׁהִגִּיעַ אֶל מֹשֶׁה עַל שֶׁהִרְגָה אֶת אָבִיו בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ. מְשׁוּם כֹּךְ וַיְבִיאוּ אוֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה. כִּיּוֹן שֶׁרָאָה מֹשֶׁה, מִיד וַיְנִיחוּהוּ בְּמִשְׁמֶר, וְהָאֵב וְהַבֵּן נָפְלוּ בִידֵי מֹשֶׁה. אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלָל אֱלֹהֵיו וְנָשָׂא חֲטָאוֹ. רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (תהלים פא) שָׁמַע עָמִי וְאַעֲיֵדָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר. כִּיּוֹן שֶׁכָּתוּב לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר, מֵה זֶה וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר? אֵלָּא לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר, שֶׁלֹּא יִכְנִיס אָדָם אֶת הַיָּצָר הָרַע לְתוֹכוֹ. שֶׁכָּל מִי שֶׁבָּא לְהִתְחַבֵּר

עמו, אל זר שרוי בתוכו, שהרי כשמתחבר בו אדם, מיד בא לעבר על דברי תורה, ובא לעבר על אמונת השם הקדוש, ובא אחר כך להשתחוות לאילים אחרים, ועל זה כתוב לא יהיה כף אל זר. כיון שלא יהיה כף אל זר, לא תבא להשתחוות לאילים אחרים ולעבר על אמונת השם הקדוש. זהו שכתוב ולא תשתחוה לאל נכר, וזהו אמונה רעה של האדם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.